

17.01.11

13a → 14a (סיום הפרק) → (יוסף זכה) 13a

1. ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים: בראשית ג, ז
2. וכל בית יוסף ואחיו וגיית אביו רק טפם וצאנם ובקדם עזבו בארץ גשן: בראשית ג, ח
3. וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו: בראשית ג, יד
4. ויבאו עד גרן האסד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ועש לאביו אבל שבעת ימים: בראשית ג, י
5. ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חבורן אשר גר שם אברהם ויצחק: בראשית לה, כז
6. אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר קרית לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשונה: בראשית נ, ה
7. ופתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר: בראשית מט, כא
8. ישמה צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע: תהלים נח, יא
9. עד שוב אף אחיד ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיו משם למה אשפל גם שניכם יום אחד: בראשית כו, מה
10. וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחות קבר מאת עפרון החיתי על פני ממרא: בראשית נ, יג
11. חכם לב יקח מנות ואויל שפתים ילבט: משלי י, ח
12. ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול: ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ וישלך שמה ויצף הברזל: מ"ב, ה-ז
13. ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור אבי שכם במאה קשיטה ... יהושע כד, לב
14. ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד פקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם: שמות יג, יט
15. ויהי בצת ההוא ויבד יהודה מאת אחיו ויט עד איש גדלמי ושמו חירח: בראשית לח, א
16. וירבו הימים ותמת בת שבע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחיירה רעהו העדלמי תמנתה: בראשית לח, יב
17. והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדי את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה: בראשית מד, לא
18. ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה: בראשית מט, א
19. ויתעבר ה' בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: דברים ג, כז
20. ויקהל על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תנשאו על קהל ה': במדבר טז, ג
21. ויאמר אלהם בן מאה ופשימים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא וה' אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה: דברים לא, ב
22. לא תהיה משפלה וקברה בארץ את מספר ימיו אמלא: שמות כג, ט
23. ומשה בן מאה ופשימים שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה: דברים לד, ז
24. ויעל משה משרת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו ה' את כל הארץ את הגלעד עד דן: דברים לד, א
25. ויאמר ה' אל משה הן קרבו ימיו למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצננו וילך משה ויהושע ויהושע באהל מועד: דברים לא, יד
26. ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים ואת נבו ואת בעל מעון מויסבת שם ... במדבר לב, לז-לח
27. וירא ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת ה' עשה ומשפטי עם ישראל: דברים לג, כא
28. מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און: תהלים עד, טז
29. מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא: קהלת ח, א
30. והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה: איוב כח, יב
31. וימת שם משה עבד ה' בארץ מואב על פי ה': דברים לד, ה
32. ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים: שמות לד, כח
33. ויקבר אתו בניו בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה: דברים לד, ו
34. וזאת הברכה אשר ברה משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: דברים לג, א
35. אחרי ה' אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון: דברים יג, ה
36. כי ה' אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: דברים ד, כז
37. ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם: בראשית ג, כא
38. וירא אליו ה' באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום: בראשית יח, א
39. ויהי אחרי מות אברהם ויבד אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: בראשית כה, יא
40. לכן אחקל לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפגיע: ישעיהו נג, יב
41. ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: שמות לב, לב
42. ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי כי אינני שמע אתך: ירמיהו ז, טז

- I Continued homiletic analysis of משנה ט'
 - a Burial of יעקב (vv. 1-10)
 - i Including narrative of encounter with עשו and role of בן דן וחושים (vv. 5-9)
 - b Burial of יוסף (vv. 11-18)
 - c Burial of משה (vv. 19-34, 40-42)
 - i desideratum of imitation dei (vv. 35-39, 33)